Στις 3/10/2015 η "ΔΕΗ Ανανεώ σιμες" προσπάθησε να ξεκινήσει εργασίες για την τοποθέτηση ανεμογεννητριώ ν στο χωριό Άρδακτος, στην επαρχία Αγίου Βασιλείου-Ρέθυμνο. Λίγες μέρες πριν οι κάτοικοι είχαν αποφασίσει σε λαϊκή συνέλευση ότι ήταν αρκετό το κοινωνικό-περιβαλλοντικό αίσχος του αιολικού πάρκου στα Σιδερωτά και ότι άλλη ανεμογεννήτρια δε θα μπει στη περιοχή.

Του Δημήτρη Ψαρρά*

Έτσι, την ημέρα εκείνη, όταν εμφανιστήκαν τα μηχανήματα, ο δήμαρχος, οι ιερείς, γεωργοί, κτηνοτρόφοι και κάτοικοι της περιοχής πήγαν και με χαμόγελο που "πείθει" είπαν στους "επισκέπτες" ότι έπρεπε να φύγουν και να ξεχάσουν την "επένδυση". Πράγματι, έτσι και έγινε, με τους κατοίκους να τα συνοδεύουν μέχρι το Ηράκλειο, όπου μπήκαν σε πλοίο της γραμμής και επέστρεψαν στον Πειραιά.

Η πολύ αυτή εύκολη "νίκη" με έβαλε σε σκέψεις.

- Η Κρήτη περιμένει 2.000 ανεμογεννήτριες ακόμη, και υπάρχουν περιοχές του νησιού όπου οι κάτοικοι... κοιμούνται αλλά και περιοχές όπου αγρυπνούν.

- Τα "μυρμήγκια" βαρέθηκαν να ποδοπατιούνται στη φωλιά τους και για να την προστατέψουν έκαναν την επανάστασή τους με γνώση και όλοι μαζί.

Το μήνυμα είναι αυτό, κυρίως, ότι όπου γνώση, ομαδικότητα και πυγμή υπάρχουν, ούτε ΒΑΠΕ θα μπουν ποτέ ούτε κάποιο άλλο "αναπτυξιακό" κακό θα βρει το τόπο τους.

- Τα σημεία ισορροπίας είναι τρία σε αυτό το θέμα (μιας και το τι θα κάνουν εταιρείες και ΥΠΕΚΑ δε μας ενδιαφέρει): οι ντόπιοι κάτοικοι, η Α-Β βαθμού Τοπική Αυτοδιοίκηση και η Εκκλησιά.

Το πρώτο και πιο σπουδαίο οι κάτοικοι, όπως είπαμε, το δεύτερο είναι η Α-Β βαθμού Τοπική Αυτοδιοίκηση, που έχει τεράστια ευθύνη, γιατί πρώτον συνεχίζει να κάνει την ουδέτερη στο θέμα αυτό (και σε πολλά άλλα), μιας και οι σχέσεις της με τη διακομματική εξουσία είναι πολύ ισχυρή, και δεύτερον γιατί δεν ανέλαβε ποτέ τις ευθύνες της στο μοντέλο ανάπτυξης του τόπου, για ένα μακροχρόνιο συνολικό σχεδιασμό της υπαίθρου και του πρωτογενούς τομέα, ως κύριους άξονες ανάπτυξης, και τώρα προσπαθεί με εξηγήσεις τύπου «θα κάνουμε χωροταξία», «ενεργειακό σχεδιασμό» να "ισορροπήσει".

Σε ένα νησί που δεν έχει δασολόγιο, κτηματολόγιο, ιδιοκτησιακό, τι σχεδιασμό θα κάνει;

Το τρίτο σημείο είναι η Εκκλησιά, όπου έχουμε τους ιερείς των ενοριών και χωριών στην απόλυτή τους πλειοψηφία να είναι με το λαό, τα μοναστήρια, που αρκετά κατέχοντας μεγάλες εκτάσεις καλοβλέπουν τις "επενδύσεις" κάθε τύπου, με αποτέλεσμα κάποια από αυτά, όπως η Μονή Τοπλού, η Ιερά Μονή Επανωσήφη και άλλα, να έχουν δώσει το τελικό ΟΚ, άλλα να προσπαθούν με άλλο είδος πιέσεων (άρνηση ενοικιάσεων εκτάσεων σε κτηνοτρόφους και αποθήκευσης των προμηθειών τους και της ημερησίας παραγωγής γάλακτος σε αποθηκευτικούς χώρους των μοναστηριών με μηνιαίο αντίτιμο) να πείσουν

κτηνοτρόφους των περιοχών αυτών να φύγουν και φυσικά υπάρχουν και τα μοναστήρια που είναι κοιτίδα πολιτισμού και προστασίας των ντόπιων κατοίκων.

Τέλος, έχουμε την κεφαλή της Εκκλησίας μας, που, εκτός το Μητροπολίτη Ρεθύμνης και Αυλοποτάμου Ευγένιο, ο οποίος υπέγραψε τη δικαστική προσφυγή κατά των βΑΠΕ και συμμετείχε στην πορεία του Ρεθύμνου, το υπόλοιπο της εκκλησιαστικής ηγεσίας δεν εκφέρει τη γνώμη της (διερωτώμαι κατά πόσο αυτό είναι χριστιανικό στην εποχή που ζούμε), είτε συμφωνεί με αυτά, με πιο δυνατό το παράδειγμα της εταιρείας "λαϊκής βάσης" "Παγκρήτια Ανανεώσιμες Α.Ε.", από την Περιφέρεια Κρήτης και την Παγκρήτια Συνεταιριστική Τράπεζα, που μέσα στους μετόχους βρίσκουμε και την Εκκλησία της Κρήτης, με 20 Φ/Β πάρκα τεραστίων διαστάσεων (Αστερούσια, Γραμβούσα κ.ά.), όπου χιλιάδες στρέμματα αγροτικής γης και ιδιαιτέρου κάλλους θα άλλαζαν όψη για πάντα.

Συνέχεια αυτού του σχεδίου είναι η προσπάθεια της Ορθόδοξης Ακαδημίας Κολυμπαρίου, που θέλει να προωθήσει με τη συνεργασία της Περιφέρειας Κρήτης και των Δήμων το μοντέλο των συνεταιριστικών φορέων, λέγοντάς μας... «αντί να διαλύσουν την Κρήτη οι ξένοι, ας τη διαλύσουμε πρώτα εμείς συνεταιριστικά».

Ίσως όμως είμαστε ΟΛΟΙ λαγοί σε όλα αυτά, γιατί υπάρχουν και άλλες εναλλακτικές κρυφές "επενδύσεις" και φοβάμαι μήπως όλοι, τελικά, παίζουμε το ρόλο του λαγού, ενώ αυτές προωθούνται.

- Η εγκατάσταση του καλωδίου διασύνδεσης θα επιτρέψει τη σιωπηλή υπερκάλυψη της υπαίθρου από μικρά φωτοβολταϊκά με τεράστια περιβαλλοντική και παραγωγική καταστροφή. Πόσω μάλλον όταν αυτό θα "ντυθεί" και με τον οικολογικό μανδύα του ξεμπλοκαρίσματος των φωτοβολταϊκών στις στέγες και άλλους δομημένους χώρους (μόνο αυτό είναι ΑΠΕ).

Ήδη στη Μεσαρά, στο Αμάρι, στον κάτω Μυλοπόταμο, στην Αγιά στα Χανιά, σε άλλες αγροτικές περιοχές, φαίνεται η ζημιά στο αγροτουριστικό τοπίο.

- Το νέο χωροταξικό του τουρισμού (το μοντέλο που φαλίρισε την ισπανική οικονομία), που επιτρέπει την κατασκευή σύνθετων καταλυμάτων (ξενοδοχεία, βίλες χρονομίσθωσης, πισίνες γκολφ) σε ορεινούς όγκους και περιοχές ιδιαιτέρου κάλλους, μετατρέποντας όλη

την τοπική κοινωνία του μέρους που θα κατασκευαστούν σε ιθαγενείς που θα πλένουν πιάτα.

- Κίνδυνος είναι και οι εγκαταστάσεις αποθήκευσης και διανομής των πιθανών πετρελαϊκών κοιτασμάτων.

Γενικά βλέπουμε ότι μοναδική ελπίδα για τη σωτηρία του τόπου είναι η "επανάσταση των μυρμηγκιών". «Δε μας χρειάζονται οι χωρικοί για να κάνουμε την επανάσταση, μα καμία επανάσταση δεν μπορεί να πετύχει αν έχει εναντίον της τους χωρικούς»... Μαρξ.

* Ο Δημήτρης Ψαρράς εκπροσωπεί την Οργάνωση Εφαρμογών Βιώσιμης Ανάπτυξης "Φοίνιξ"